

Miserable forhold for 1 million danske grise-søer

Af Peter Møllerup

Formand for Dyrenes Venner

Tidligere talte man om husdyr. Nu kaldes de produktionsdyr, fordi det moderne og effektive landbrug har forvandlet dyrene til maskiner i et hæsblæsende økonomisk ræs, hvor det kun gælder om at presse så meget som muligt ud af de stakkels levende væsener.

Dette gælder ikke mindst for den danske svineproduktion, hvor de tidligere bondegårde enten er nedlagte eller omdannet til enorme svinefabrikker. Landmændene er blevet fanget i et håbløst system, hvor de nærmest er tvunget til at følge denne uheldige udvikling for at overleve.

1 million søer føder hvert år et meget stort antal pattegrise, og af disse når ca. 28 millioner frem til slagteriet. Søerne ligger indeklemte i små bokse, når de føder, når de dier og den første tid af drægtighedsperioden. I ca. 20 uger om året er soen fikseret, så den næsten ikke kan bevæge sig. De bliver stressede, fordi de ikke kan udføre deres normale adfærd, og de har hudskader, formindsket muskel- og knoglestyrke, dårlige klove og ben, dårligt hjerte og forhøjet sygelighed.

Vi ved, at soen umiddelbart inden faring, har et enormt behov for at bygge rede: bevæge sig rundt, rode i halmen for til sidst at bygge en lille rede, hvor hun kan føde sine pattegrise. At behovet for denne adfærd tilsidesættes med gold beton og fiksering i bøjler giver naturligvis soen stress, som kan aflæses af dyrets stereotypiske bevægelser.

Vi har alle et ansvar for at få ændret disse forhold – både politikere, landmænd og forbrugere.

24. marts 2013